

gis, i que la Lliga no en volgué acceptar les ofertes que se n'hi feren.

En el districte d'Olot el candidat de la Lliga conseguí el segon lloc i no és gens exagerat suposar que també hauria ocupat el primer lloc, sense aquella campanya difamatoria que impresioná indubtablement la bona fé de moltes persones senzilles que creuen a ulls clucs lo que se'ls diu.

I en el total del districte d'Olot-Puigcerdá, el senyor Masramón triomfá per majoria, ocupant el primer lloc.

L'organització electoral de la Lliga ha donat resultats excel·lents amb tot i haver hagut de topar amb els naturals inconvenients inevitables en lo que s'ha de fer per primera vegada i majorment amb la gran extensió del districte en el que s'havia d'operar.

Tot el personal encarregat de fer funcionar la complicada máquina electoral de la Lliga ha desempenyat admirablement son comés, i aixó constituïx una falaguera garantia per a successives victories.

En quant a les candidatures agenes la Lliga no té que remordir-se de haver-les combatut amb cap procediment inconfessable, havent-hi en canvi qui pot haver après una lliçó ben forta, d'aquelles que poden donar peu a series meditacions.

Respecte a la candidatura del Sr. Gay, coaligada amb la del Sr. Masramón, la Lliga deplore sincerament que no hagi sortit triomfanta per causes, altrement, agenes a la Lliga que s'ha conduit amb llealtat innegable i manifesta.

..

La Lliga Regionalista d'Olot, sense premeditació i obligada per aconeteixements agens a ella, ha obtingut amb la brillant victoria de diumenge una triple satisfacció.

A la satisfacció d'haver lograt veure triomfant i honorat amb la investidura de Diputat provincial i membre de la Mancomunitat Catalana, a son digníssim president D. Josep M.ª Masramón, s'hi ajunta la d'haver sapigut conservar la serenitat i l'equanimitat en circumstancies verament difícils i excepcionals.

Pro hi ha una altre satisfacció encare més grossa per els que ens honorem formant en les cada dia mes nombroses legions del Catalanisme militant.

La Lliga Regionalista ha plantat una fita gloriosa en la conquesta del districte d'Olot per la causa de Catalunya, el catalanisme compta amb un nou baluart, que'l temps i l'entusiasme de nosaltres, els regionalistes olotins, farán cada dia mes fort, i sobretot ha conquerit noblement sa llibertat, ha donat una formidable empena

que la fá ser lliure d'aquí endavant, amb tota la dignitat, la garantia i l'eficacia que's deuen els uns als altres tots els que han pres part en aquesta bella gesta que quedarà escrita amb brillant nitidesa en l'història de la Lliga Regionalista d'Olot.

La Lliga Regionalista d'Olot ens encarrega que, en son nom, remerciem efusivament a tots els amics que han ajuntat amb ella son valios esforç en la campanya electoral.

Especialment són dignes de la més coral recordança els incansables treballs del digníssim Diputat a Corts per Puigcerdá don Eusebi Bertrad, les entitats regionalistes de Besalú i Ripoll, totes benemèrites, pró especialíssimament la de Ripoll que, gracies a son admirable esforç, conseguí per la candidatura de nostre candidat una esclatant majoria, la més espléndida de tot el districte.

I als amics de Vich, que vingueren, amb tan zel a treballar junt amb nosaltres, els envia la Lliga una salutació de reconeixement fonament sentida. Grans mercès, doncs, a tots.

Salutació a la Premsa

Al dirigir nostra coral salutació als companys qu'ens han precedit en la vida periodística ens ha d'esser permés donar una preferent significació i efusiva cordialitat a dos grupus de publicacions especialment lligades amb la nostra.

Sigui la primera la premsa local que considerém germana nostra per esser tota filla de la mateixa mare, la ciutat olotina. A tots els periodics locals enviem, doncs, un abrás de germanor coral i carinyós.

I a les publicacions nacionalistes que dediquen son esforç a la creuada santa de la reivindicació de nostra estimada Catalunya, les saludem amb entusiasme fill de l'amor comú que a Ella ens uneix.

La guerra europea i el Nacionalisme

Sia el primer mot que diem de la guerra, d'adhesió al Manifest que's publicà a Barcelona, del «Comité d'Amics de la unitat moral d'Europa»; d'adhesió com a nacionalistes, al Manifest on se nega «el dret a reduir a inanitat una qualsevol de les forces nacionals qu'avui conviuen a Europa»; i que, llunyá a qualsevulla estret localisme, clama per «salvar la Varietat de la servitut que demà li voldrà imposar la victoria».